

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XCV. Manasses resipiscens. Amon ejus filius malè periens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO XCV.

MANASSES RESI-
PISCENS AMON EJUS
FILIUS, MALE PERIENS:

4. Reg. 21. lib. 2. Paral. 33.

Ab anno Mundi 3338. ante Christum 715. ad an-
num Mundi 3393. ante Christum 660.

A Chazis in *Manasse* sanguis, qui per *Ezechiam* fu-
erat defœcatus, in eo rursus se per faeces a-
gere, & ebullire supra modum, visus est.
Successit in regno Iudæ laudatissimo Principi, sce-
eratissimus filius; cuius vita quid aliud erat, quam
Ivitia? Fuit is (ut in compendium scelera contra-
ham) simulacrorum instaurator, Deorum fictili-
um adorator; religionis publicæ corruptor; pro-
phetarum interfector; somniorum observator; au-
guriorum sectator; maleficarum artium discipulus
simul ac magister, tyrannus & homicida, si quis a-
lius usquam gentium ac terrarum, cuius gladius Je-
rosolymam cæсорum innocentium cruore replevit.
Denique quæ cæteri regum ad id usque temporis sin-
guli deliquerunt, hæc omnia *Manasses* patravit, ge-
nitoris per omnia antithesis, hõc unõ patris specu-
lum, quòd ejus imaginem reddidit è contrario.
Nam *Ezechias* initio statim regni sui, quidquid in cul-
tu divino violatum erat, summa religione repara-
vit; *Manasses*, quæ parens circa pietatem stabilive-
rat, contumeliosè pessundedit. Ille errorum te-
nebris involutos ad veram religionis lucem perdu-
xit;

xit; iste pietatis avitæ cultores ad impietatem per-
 traxit. Ille nefanda simulacra è Templo sustulit,
 iste in Templum intulit. Ille lucos sacrilegos ex-
 cidit; iste instauravit, & restituit. Ille DEI Sa-
 cerdotes & Levitas accivit in ministeria Templi;
 iste proscripsit, eorumque locò idolorum sacrificiu-
 los subrogavit. Ille ariolos & magos regno elimi-
 navit; iste sibi eos inter familiares & domesticos
 ascivit. Ille DEI prophetam *Isaiam*, reliquosque
 Vates, tanquam Numinis interpretes & arcanorum
 confcios, ac prodigiorum effectores maxima venera-
 tione profecutus est; hic, inter alios viros DEO
 sacros, *Isaiam*, multa canitie venerandum, san-
 guine proximum, trium institutorem regum, sa-
 pientia, sanctitate, eloquio, supra humanum om-
 ne constitutum, plagis antè malè mulctatum, de-
 inde acerbissimo cruciatùs genere necavit, medi-
 um crudeli ferra dissectum. Ille prolem masculam
 calentibus à DEO precibus & lacrimis impetravit;
 hic filium execrabili ritu, lustratum igne, malis
 dæmonibus consecravit. Ille DEUM per Prophe-
 tas, Sacerdotesque consuluit; iste spiritus orcinos
 incantationibus, & maleficis artibus sollicitavit.
 Ille famulantem sibi habuit solem, & cum sole side-
 ra universa, omnium Creatore DEO, desiderijs
 ipsius obsecundante: iste in contumeliam Condi-
 toris solem & lunam, cæteraque sidera (quæ Sacra
 Pagina *cæli militiam* vocat) honore divinitatis affe-
 cit. Ille nocentibus, & scelerum reis, DEUM sup-
 plicationibus conciliavit; iste innocentum sangui-
 ne Solymæam urbem inundavit. Ille divinitus de
 hoste potentissimo victoriam, sine sanguine & su-
 dore

dore obtinuit; iste ulcifcente Numine, in hostium potestatem redactus, catenis servilem in modum vinctus, in carcerem Babylonicum abreptus est. Adeò caput impium prius patrem; deinde hominem exiit, & suis ut libidinibus terrorem sociaret, proborum omnium hostis in DEUM ipsum, omnibus scelerum machinis pugnavit.

Duodecim erat annorum, cum regnum adijt, mox aulicorum falsis obsequijs in fraudem inductus, idolomaniaè habenas permisit infelix puer. Causa corruptionis, orbitas; aberat paterni jus imperij; aderat summa agendorum licentia, & actorum impunitas. Accessit juvenum leve, & solutis moribus contubernium. Illi fuere venti, qui tam sævum mare continuis flatibus concivère. Repressa castis Ezechiaè censuris, audacia erupit; nihil ille detrectare, nulli flagitio parcere. Non desuère grandes, & vitæ contemptores animi, qui furenti obsisterent, sed omnes, quos potuit, inaudita sævitiâ trucidavit.

Iratum tot sceleribus Numen, vindex adstitit pede non lento. Nam vix septennium exegerat in regno, cum *Babylonijs*, apertâ jam per Achazem januâ crebris in Palæstinam excursionibus volitantes, Manassè sanguini & saginæ immersum, abjectis regni curis improvidum, & socordem cepère. Directò regnò, vinctum catenis atque compedibus, cum flore nobilitatis Regem ipsum Babylonem asportant, & carceri mancipant, sceleribus jam antè constrictum. Felix ei fuit calamitas. Ubi libertatem amisit, mentem recepit: inter custodiae tenebras, lux ei divinorum oborta, vidit, quæ patra-

vit; acerrimo dolore cordis infractus ingemuit, preces & suspiria ad Dominatorem Regum convertit, deterfit squalore peccatorum sordes, lavit fletu crimina, abluit manus tot innocentum cæde truentatas; exosculatur vincula, scelerum suorum penas; perdius & pernox tundit pectora, rumit suspiria, se detestabilem æterno Vindici æcusat, lamentabili voce misericordiam cæli inclamat.

O inexplicabilem Numinis clementiam! Is, qui flagitiorum teterrimorum enormitate diras omnes in caput provocârat, qui mille fulminum jactibus obnoxium se reddiderat, auditur à DEO. immititur *Merodacho*, (seu Nabuchodonosori) qui miserum habebat in vinculis, cogitatio de fortuna Regum, & rerum humanarum vicissitudine; jubet exsolvi captivum, & exceptum comiter ac magnificè, remittit in patriam, eo ipso tempore, quò Ducem suum *Holofernem* immenso cum exercitu universis admisit gentibus, terrarum orbem imperio suo subjugaturum, non advertens, Manassen, si regno suo fuerit restitutus, consilijs suis in Iudæa remoram injecturum. Sed nimirum haud temere humana voluntur negotia, DEO barbari Regis animum ad destinatos à se fines vertente. Manasses in libertatem asseritur, in solio suo reponitur, novis felicitatibus mactatur; adeò vincebant scelerum atrocitatem pœnitentes lacrimæ. Cæso, cum exercitu, *Holoferne*, reflorescit res Judaica; Manasses alius à se ipso, pristinae fortunæ redditur, particeps fit triumphalium patriæ plausuum. Ad victoriæ plenitudinem ne quid deesset, seipsum debellare aggressus, ædificat, quæ nuper destruxerat; destruit, quæ

G g

quæ

quæ nuper ædificarât, lucos excindit, idola exterminat, aras nefarias evertit, DEI cultum instaurat, sacrificia frequentat, malè facta benè factis emendat; verbo; de impio se pium, de sanguinario mitem, de sacrilego sanctum præstat; &, qui nuper impietatis vexillum publicè sustulerat, nunc omnes antesignanus ad virtutis exempla præcedit. Itaque recuperatô regnô, felix, pius, potens, ætate provectus, [nam annum agebat septimum supra sexagesimum] denique decessit vitâ, reductus in spem felicitatis æternæ, qui tam multis, & verbis, & exemplis aditum ad perpetuas calamitates patefecit. Accessit honor sepulchri; nam in mausolæo, ab ipsomet magnificè excitato, conditus est. Neque tamen post factam culpæ gratiam, vindex DEI manus pœnam removit, quam à Manassis posteris per Nabuchodonosorem exigere perseveravit. Quæ postea namque Judæam pessum dedere mala, Manassis omnia sceleribus (etsi ab auctore suo desletis) originem debuere suam, implacabilem se præbente posterorum fortunis DEO, propter inextinctam in illius memoria Regis unius, plus quam carnificis, immanitatem.

Post eum *Amon* filius, annorum imperij paterni [quinquaginta quinque] flagitia cuncta, per compendium pravitatis, in unicum biennij sui, quô regnavit, curriculum ita congestit: ut nequitia non modò par, sed plane superior evadens; *consummatus in brevi* [nec enim ultra vicesimum quartum progressus est annum] *expleret* improbitatis multa tempora; pœnitentiæ verò, nec horam, aut momentum. Ita non refert, nec ad bonitatis, nec ad malitiam

bricæ summam ; quamdiu malè quis, sed quantum,
quamque vehementer agat. Oppressus est autem
suis domestico scelere, DEO celeriter ejus sce-
leribus finem, & aditum secuturi Regis pietati fa-
ciente. In interfectores animadvertit populus ; ip-
sum in paternum monumentum intulit, & regnum
ejus filio *Isia* tradidit, octo tum annorum puero.
Posset Improbitas sibi ex Manassis salute felicitate
promittere, nisi in Amone filio documentum
acciperet, unius gratiâ, multorum spes in ruinam
trahi.

NARRATIO XCVI.

ISAIAS PROPHE-
TA EVANGELICUS,
ET MARTYR.

4. Reg 19. 20. ex Prophetia. Isâ. & Mar-
tyrol.

Ab anno Mundi 3277. ante Christum 776. ad an-
num Mundi 3340. ante Christum. 711.
quò occisus est.

Tantum lucere vanum est ; tantum ardere pa-
rum ; ardere autem & lucere perfectum : il-
lustre effatum est Clarevallensis Doctoris.
Ejusmodi lucerna diu arsit, & luxit, Isaias Sanctif-
simus, cujus lucem Iudææ tenebræ non antè com-
prehenderant, quàm ab ingratiſſima fuerat extin-
cta. Erat iste in cæteris Manasseæ crudelitatis ex-